

תזרת אביגדור

לימים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: מירי וינרב

יום הכיפורים תשפ"ג

היום השמח ביותר בשנה

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

היום השמח ביותר בשנה

היה זה ערב יום כיפור, וכמו יהודים בכל אתר ואתר, האסירים בכלא ירושלים נהנו מהסעודה המפסקת שלפני תחילת הצום. השולחנות בחדר האוכל היו עמוסים בעוף צלוי, שניצל מוזהב, צ'יפס, קוגלים, סלטים ומגשי פירות. הרב וולנדר ביקש מצוות המטבח של בית הכלא להכין אוכל טעים ומשביע, והאסירים נהנו מהאוכל המשובח.

גם הרב וולנדר השתתף בסעודה, כאשר הבחין שמישהו נעדר.

"קובי, פנה הרב וולנדר לאסיר שישב על ידו. "איפה צדוק? אני לא רואה אותו בשום מקום."

קובי בלע את האוכל שבפיו לפני שענה. "נראה לי שראיתי אותו יושב בצד השני של החדר, שם בפינה."

"תודה קובי," אמר הרב וולנדר בעודו קם ומביט סביבו. לאחר דקה של חיפוש הוא הבחין בו, יושב על הרצפה על יד הדלת.

הרב וולנדר מיהר אל עבר המקום שבו ישב צדוק וראה שהוא אוחז בידו חתיכת לחם יבשה.

"צדוק, למה אתה יושב על הרצפה ואוכל לחם יבש?" הוא שאל. "אתה לא רואה שאנחנו עורכים סעודה משובחת וטעימה?"

"אני רואה את זה," ענה צדוק. "ואני לא מבין איך מישהו יכול להנות בזמן כזה, ממש לפני היום העצוב ביותר בשנה!"

"היום העצוב ביותר בשנה???" קרא הרב וולנדר בחוסר אמון. "היום לא ערב תשעה באב! יום כיפור הוא אחד הימים השמחים ביותר בשנה!"

"איך יכול להיות שהוא יום שמח?" שאל צדוק באומללות, כשדמעה מתגלגלת על לחיו. "חוץ מזה שאני צריך לעבור יום שלם בלי לאכול, זה היום שה' עומד להעניש אותי על כל העבירות שעשיתי! על זה שניסיתי לעשות פרה אדומה על ידי צביעת פרה בצבע אדום כדי שאוכל למכור את החלב שלה, על זה שלא רציתי להיות עם יהודים בל"ג בעומר, ועל זה שבערב ראש השנה שתיתי את כל הדבש שהיה בבית הכלא."

הרב וולנדר היה נראה מופתע. "אה, לכן לא היה דבש כדי לטבול בו את התפוחים בליל ראש השנה? למעשה, זה לא משנה כרגע - נדון בכך בפעם אחרת. אבל יום כיפור לא עוסק בעונשים, צדוק. זה הזמן שה' עומד למחוק את כל העבירות שלך."

"הוא מוחק אותם?" שאל צדוק, נבוך. "אתה מתכוון לומר שאני יכול למכור עכשיו את הסגולה האחרונה שמצאתי, ומחר ה' יעשה כאילו זה לא קרה מעולם?"

"לא," אמר הרב וולנדר. "אסור אף פעם לעבור עבירות, אבל אם אתה באמת מתחרט על העבירות שעשית, מחליט לשנות את דרכיך, ומבקש מה' מחילה, אז ה' מוחק את העבירות שלך.

"אתה מבין, צדוק, ה' לא רוצה להעניש אותנו. ה' ברא אותנו כדי לתת לנו שכר. וה' נותן לנו את היום המיוחד הזה, יום כיפור, כדי לשנות את דרכינו, וכאשר אנו עושים זאת, הוא סולח לנו על כל עוונותינו."

צדוק נעמד באיטיות, ובטנו המקרקרת תבעה את שלה. ובעוד הוא מביט סביבו באוכל הטעים שעל השולחנות, הרב וולנדר המשיך.

"כמובן, אנחנו לא יכולים לאכול ביום כיפור עצמו, אבל יום כיפור הוא יום של שמחה אדירה, ולכן אנחנו עורכים את סעודת היום-טוב שלנו, לא רק כדי לתת לנו כח לצום ולהתפלל, אלא כדי לשמוח בחסד האדיר שה' עושה עמנו בכך שהוא נותן לנו יום שבו אנחנו יכולים לתקן את דרכינו ולהיפטר מהעבירות שלנו."

"תודה רבה, הרב," אמר צדוק. "אם ה' באמת יסלח לי על העבירות הרבות שעשיתי, זו באמת סיבה לשמוח. אני מקווה שעדיין נשאר שניצל!"

ובכך מיהר צדוק למצוא מקום פנוי כדי לשמוח ביום הסליחה, המחילה והכפרה הנפלא שהלך והתקרב בצעדי ענק.

גמר חתימה טובה!

צידה לדרך

יום כיפור הוא יום של שמחה גדולה. ביום כיפור נקדיש מעט זמן בהודיה לה' על כך שנתן לנו מתנות כה גדולות.
